

af de Byrder, som Told- og Konsulatafgifterne lægge paa Skibsfarten, men gør for Tiden ikke Indstilling.“ I Tilslutning dertil vil jeg udtale, at jeg anser det for et naturligt og berettiget Ønske at faa Konsulatafgifterne nedsat, men naar og i hvilket Omfang det kan lade sig gøre, afhænger af mange forskellige Omstændigheder, som det vilde føre for vidt at udtale mig om her, og som for øvrigt for en stor Del hører under Finansministeren.

Landbrugsministeren (*Ole Hansen*):

Jeg skal afholde mig fra alle indledende Bemærkninger og straks gaa over til at besvare de Henvendelser og Spørgsmaal, som under de foregaaende Dages Forhandlinger ere rettede til mig. Jeg skal da straks vende mig til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen). Det ærede Medlem beklagede sig over, at Socialdemokraterne vare udelukkede fra den Kommission, der er nedsat for at overveje Spørgsmaalet om Oprettelse af en Skole for Husmandsbrug. Jeg vil dertil sige, at Hovedsagen for mig ved Nedsættelsen af denne Kommission var at finde Mænd, om hvem man vidste, at de nærrede en levende Interesse for denne vigtige Sag, at finde Mænd, som selv om det er paa forskellige Omraader, ved deres Arbejde have vist, at de se den store Betydning, det har her i Landet, at vi faa flere og flere dygtige og veloplyste Husmænd. Derimod har jeg ikke undersøgt, hvilke politiske Standpunkter Kommissionens Medlemmer indtage. For en Del af Kommissionens Medlemmer behøvedes overhovedet ingen Undersøgelse, deres politiske Standpunkt kendte man. Men for flere af Kommissionens Medlemmer gælder det, at jeg ikke kendte deres politiske Standpunkt, og jeg kender det ikke endnu, saa i den Henseende lader det til, at det ærede Medlem er bedre oplyst end jeg. Jeg har ikke spurgt Kommissionens Medlemmer om deres politiske Standpunkt, og jeg agter heller ikke at spørge dem derom. Det, der interesserer mig i denne Sag, er det Arbejde, Kommissionen vil gøre, og det Resultat, den kommer til.

Dernæst udtalte det ærede Medlem, at de Bevillinger, som paa Finansloven ere opførte til Husmandsrejser og til Præmiering af Huslodder, burde overlades til Husmændenes egen Administration. Jeg skal ikke komme meget ind paa dette Spørgsmaal, navnlig ogsaa i Betragtning af, at det er omtalt af flere ærede Medlemmer. Men jeg vil dog erindre om, at de Bevil-

linger, som der her er Tale om, anvendes til et meget vigtigt Landbrugsspørgsmaal. De anvendes til at fremme en meget vigtig Landbrugssag, og det synes mig derfor ganske naturligt og ganske rigtigt, at det bliver vore Landboforeninger, der faa med denne Sag at gøre. Dertil kommer, at der, saa vidt mig bekendt, ikke har foreligget nogen Klage over, at Landboforeningerne misbruge den Ret eller det Ansvar, de have faaet ved Anvendelsen af disse Bevillinger. Jeg tror derfor, at der i Stedet for, at man skulde prøve paa at faa denne Virksomhed bort fra Landboforeningerne, snarere er Grund til at bede Landboforeningerne om at fortsætte deres Arbejde og sige dem Tak til Noget ganske andet gælder om det Ønske, som det ærede Medlem fremkom med, nemlig at Husmændene kom noget mere med i Bestyrelsen af vore Landboforeninger. Det vilde jeg oprigtigt talt ogsaa ønske. Jeg tror, det var rigtigt, om det skete, og vil gaa endda lidt videre, idet jeg vil sige, at jeg vilde sætte megen Pris paa, om vore Husmænd kom til de samvirkende Landboforeningers Delegeretmøder. Jeg tror, det vilde have sin store Betydning, om det skete, ogsaa af den Grund, at Husmændene vilde blive klar over, at det, de større Landmænd ønske, er ikke at gøre Husmændene Uret, tværtimod, det, der ønskes — det er i alt Fald min Opfattelse — er, baade fra Gaardmændenes og de større Landmænds Side: et godt Samarbejde ogsaa med Husmændene for at fremme de Spørgsmaal af Betydning, der kunne komme til at foreligge for Landbruget. Men det kommer jo nok. Naar det ikke allerede er sket, er jeg tilbøjelig til at tro, at det ligger i, at Husmændene ikke ønske det, idet de mene ikke at have Tid eller Raad til at ofre det, der skal ofres i den Henseende. Men den røde Traad i det ærede Medlems Udtalelser var jo, at han vilde sætte Skel. Det ærede Medlem ønsker at skille. Jeg tror, det er en daarlig Opgave. Jeg tror, det er en langt bedre Opgave at arbejde for at samle end for at skille i dette Tilfælde. Jeg vil i alt Fald haabe, at det ærede Medlems Bestræbelser ikke skulle lykkes.

Det ærede Medlem ankede dernæst over, at jeg havde nedsat Bevillingen til Fiskeriet, og af det ærede Medlems Udtalelser fik jeg det Indtryk, at han syntes, jeg havde vist en utidig Sparsommelighed. Nu vil jeg sige i al Almindelighed, at det at blive sigtet for at være for sparsommelig, er jo ikke det værste, der kan ske, og det